

- 15 стимъ много, а твои-тъ ученици не постятъ? И рече имъ Іисусъ: Могжтъ ли свадбари-тъ да тжжжтъ до като е съ тѣхъ младоженикъ-тъ? ще дойджтъ обаче деніе, кога ся отнеме отъ тѣхъ младоженикъ-тъ, и тогази ще постятъ.
- 16 И никой не кърпи ветхъ дрехъ съ небѣленъ платъ; защото това което *ще ся тури* да запълни, отдира отъ дрехъ-тж, и съдрано-то става
- 17 по лошо. Нито наливатъ ново вино въ ветхы мѣхове: а инакъ, распукватъ ся мѣхове-тъ, и вино-то ся излива, и мѣхове-тъ ся развалятъ; но наливатъ ново вино въ новы мѣхове, и едно-то и друго-то ся увардятъ.
- 18 Това когато говорѣше тѣмъ, ето началникъ нѣкой си дойде, та му ся кланяше и казуваше: Дъщеря ми до сега е умрѣла; но дойди и тури
- 19 ржкж-тж си на неіж, и ще оживѣе. И станж та отиде вслѣдъ него Іисусъ, и ученици-тъ му.
- 20 И ето, жена която страдаше отъ кръвотеченіе дванадесетъ години, пристжпни изъ отзадъ,
- 21 и допрѣ ся до полж-тж на дрехъ-тж му; Защото думаше си: Ако ся допрж само до дрехъ-тж му, ще оздравѣѣж. А Іисусъ като ся обърнж та іж видѣ, рече: Дързай, дъщи: вѣрата твоя исцѣли тя. И отъ онзи часъ оздравѣ жена-та.
- 23 И когато дойде Іисусъ въ кжщж-тж началниковж, и видѣ свирцы-тъ и народъ-тъ въ смущеніе, Рече имъ: Идѣте си, защото момиче-то
- 24 не е умрѣло, но спи. И присмивахж му ся. А като испждихж народъ-тъ, влѣзе Іисусъ, хванж
- 26 іж за ржкж-тж; и момиче-то станж. И расчу ся това по всичкж-тж онжзи земіж.
- 27 И когато си отиваше Іисусъ отъ тамо, вървѣхж вслѣдъ него двама слѣпни, които выкахж
- 28 и казувахж: Помилуй ны, Сыне Давидовъ. И щомъ влѣзе въ кжщи, пристжпнихж слѣпни-тъ